எச்சரிக்கை தேவை! எழுச்சி தேவை!!

(எல்லோருக்கும் ஒரு விளக்கம்)

1979

எச்சரிக்கை தேவை!

எழுச்சி தேவை!!

4021

உடன்பிறப்பே,

1951-ஆம் ஆண்டில் (கம்யூனல் ஜி. ஓ.) வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவம் செல்லுபடியாகாதென்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்தபோது "திராவிடநாடு" வார இதழில் அறிஞர் அண்ணா தீட்டிய தலையங்கத்தின் சில பகுதிகள் இதோ!

"அவமானச் சின்னங்கள் ஆகாதீர்!" என்று தலைப்பிட்டு அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அரசுக்கு எச்சரிக்கையும் வேண்டுகோளும் விடுத்த அந்தத் தலையங்கத்தின் எழுச்சிமிக்க வரிகளை, உணர்ச்சிமிக்க வார்த்தைகளைப் படித்துப்பார்!

"ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டோரால் சமூக நீதி சாக்கடையில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது-சட்டம் என்ற கோல் கொண்டு!

சுப்ரீம் கோர்ட் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி ''வகுப்புரிமை'' செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு தந்துவிட்டது.

சட்டம் என்ற கூண்டு! உள்ளே சமூகநீதி! தேன் தேடி அலைபவனைத் தேள் கொட்டியது போல, சமநீதி மூலம்; தன் ஒடிந்துபோன வாழ்வைச் சீர்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கிய பார்ப்பனரல்லாதாரின் முன்னேற்றப் பாதையில் விழுந்த பேரிடியாகும் இச் சம்பவம்.

திகைத்துத் திண்டாடும் திராவிட சமுதாயம் இரத்தம் கொதிக்க, எண்ணங்கள் கிளர்ச்சி முரசு கொட்ட, எங்கள் முதுகெலும்பு உடைக்கப்பட்டதா? இருதயத்தைதயா எத்தர்கள் எடுத்துவிட்டனர், எங்களுக்கா இந்தப் பேரிடி என்று தனது ஒளியிழந்த கண்களிலே நீர் ததும்ப, ஒலியிழந்த குரல்களிலே வேதனை தொனிக்க, தனது தலைவர்களைச் சோகத்தோடு பார்க்கிறது.

சமூக நீதி, சென்னை நீதிமன்றத்திலே சட்டப் பிரச்சினைமூலம் சாய்க்கப்பட்டதுமே நாமெல்லாம் குமுறினோம். நாடெங்கும் மக்கள் கண்டனத்தைத் திரட்டிக் காட்டினோம். சமநீதி வேண்டும்; இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்து என்ற முழக்கங்களோடு!''

இவ்வாறு கனல்பறக்கக் கருத்துக்களைத் தீட்டிய அண்ணா அவர்கள், அந்தத் தலையங்கத்தின் இறுதிப் பகுதியில் சென்னை மாநிலக் காங்கிரஸ் அரசுக்குக் கடுமையான எச்சரிக்கை விடுக்கிறார். அந்தப் பகுதியைப் படித்தால் அன்றிருந்த ஆட்சியாளருக்கு மட்டுமல்ல; இன்றுள்ள தமிழக ஆட்சியாளருக்கும் மிக மிகப் பொருந்தும்.

''தங்களது வாழ்வு—சாவுப் பிரச்சினையாகச் சென்னை சர்க்கார் சமநீதிப் பிரச்சினையை கருதுவார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

நமது ஓயாத ஆசை கம்யூனல் ஜி. ஓ. நம்மிடமிருந்து பறிபோகக்கூடாது என்பதுதான்!

அதைச் செய்து தரும் பொறுப்பும் வசதியும் சர்க்காரிடமே இருக்கிறது. மக்களின் இதய வேகம் அறிந்தவர்கள் இவர்கள் என்றே நம்புகிறோம். உண்மை உள்ளத்தோடு துணிவைத் துணைகொண்டு பாடுபட்டால் எப்படியும் வெற்றி நிச்சயம். அந்தப் பாதை

நடப்பார்களா? அல்லது அழியாத அவமானச் சின்னங்களாவார்களா?

மந்திரிப் பதவிகள், மக்கள் புயல் முன் சிறு தூசு! —இதை அவர்களுக்குக் கவனமூட்டிக் கடமைப் பாதையைக் காட்டுகிறோம். பெருவெள்ளம் மோதிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆபத்தை அணைத்து அவமானச் சின்னங்கள் ஆகாதீர்!''

உடன்பிறப்பே, திராவிட சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வித்திடப்பட்டது என்ற நிலை தோன்றியதும் அண்ணனின் எழுதுகோல் எப்படிச் சுழன்றிருக்கிறது பார்த்தாயா; படைமுகத்து வாள்போல!

அய்யாவும் போர்க்கோலம் பூண்டார்! அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற முரசம் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் அதிர்ந்தது!

திராவிடர் கழகத்தலைவர் தந்தைபெரியார்அவர்களும், தி.மு.கழகப் பொதுச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் (வகுப்புரிமைச் சட்டம்) கம்யூனல் ஜி. ஓ. வின் தந்தையெனப் போற்றப்பட்ட பெருந்தகை முத்தையா முதலியாரும் விடுத்த அறிக்கைகள் எழுப்பிய உணர்வுகள் எங்கணும் எதிரொலித்து மாணவர் கூட்டம் அறவழிப் போரில் குதித்தது.

வகுப்புரிமைச் சட்டம் வீழ்த்தப் பட்டதைக் கண்டித்து ஊர்வலங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள், கடையடைப்புகள் நகரங்களில் மட்டுமின்றி குக்கிராமங்களில் கூட நடைபெற்றன.

இன்றைய நமது கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர் பேராசிரியர் அவர்கள் ''வகுப்புரிமைப் போராட்டம்'' என்ற ஒரு விளக்க நூல் எழுதி வெளியிட்டார். அந்த நூலுக்குச் சிறப்புரை எழுதிய முத்தையா முதலியார் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

''கம்யூனல் ஜி. ஓ. ஆதரிப்பவர்கள் கூறுவதெல்லாம் ''தகுதி''யற்ற பார்ப்பனர்களை அதிகம் எடுப்பதைக் கைவிட்டு ''தகுதி'' அற்றவர் எனினும் பிற்படுத்தப்பட்டு விட்டதால் உரிமை மிகுந்த மற்ற வகுப்பாரை எடுக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். மேலும் ''தகுதி'' ''திறமை'' என்பதே அர்த்தமற்ற, ஆதாரமற்ற, சுயநல ஏமாற்றுக் கூச்சலேயாகும்.'' இவ்வாறு மூதறிஞர் முத்தையா எழுதிய முன்னுரை நமது பேராசிரியரின் நூலுக்குக் கம்பீரமான நுழைவாயிலாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

நுழைவாயிலைக் கடந்தவுடன் அறிஞர் அண்ணா வின் பொன்மொழி யொன்று போர்வாள் ஏந்தி நிற் கும் வீரர்படையென வீறுகொண்டு நிற்கிறது.

அண்ணா வழங்கிடும் அந்த வாசகத்தின் அடிப் படையைப் புரிந்து கொண்டால் அன்று மட்டுமல்ல; இன்றும் நம்மைக் காய்பவர்கள் யார் என்ற உண்மை, உறுதியான கொள்கைப்பற்று உடையவர்களுக்குப் புலனாகியே தீரும்!

''ஒருவர் விழிப்புணர்ச்சியுடன் காணப்பட்டால், விவேகியாகத் தெரிந்தால், வீரனாகக் காட்சி தந்தால், உடனே, வகுப்புவாதி என்ற சொல் கிளம்பும் அவரை வதைக்க! இதுதான் சென்ற இருபதாண்டுக் கால தமிழ்நாட்டு அரசியல்!

''வகுப்புவாதி!'' தன்னலக்காரரின் அகராதி யில் முளைத்த சொல்! என்றைக்கு ஆதிக்கக்காரர் களைப் பார்த்து விழிப்பு நிலைபெற்ற அடிமைகள், இது என்னய்யா அநீதி? என்று வாதாட முன்வந்தனரோ அன்றே கிளம்பி விட்டது இந்தச் சொல்!''

(அறிஞர் அண்ணா)

உடன்பிறப்பே, 1951-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி தொடர்ந்து நடைபெற்ற வகுப்புரிமைப் போராட்டத் திற்குப் பெரியார், அண்ணா தலைமையேற்றது மாத்திர மல்ல; கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் தமிழகத்துப் பெரு மக்கள் பலரும் போர்க்கோலம் பூண்டு நின்றனர்.

''வகுப்புரிமைக்காக (கம்யூனல் ஜி. ஓ.) இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால் அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படும்'' என்று அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சி நிதியமைச் சர் கோபால் ரெட்டி உறுதியளித்தார்.

இத்தகைய உறுதி மொழி கிடைக்கும் வகையில் காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் மற்றும் அக் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டனர்.

ஆனால் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை உறுதியளித்த வாறு வகுப்புரிமைச் சட்டம் முழுமையாக நடை முறைக்கு வருகிற அளவுக்கும் நீடிக்கும் அளவுக்கும் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட மாட்டாது என்று டெல்லியில் உள்ளவர்கள் கைவிரித்து விட்டனர்.

அப்போது அண்ணாவின் பேனா, மீண்டும் போர் வாளாக மாறியது! திராவிடநாடு இதழில் கனல்

பறக்கும் தலையங்கமொன்றை மறுபடியும் எழுதினர். அதில் சில பகுதிகள்! நீ படிப்பதற்காக மட்டுமல்ல! குலத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் கோடரிக் காம்புகள் சிலர் உளரே; அவர்களும் படித்து உணர்ச்சி பெறுவதற்காக! நமது அண்ணன் எழுதுகிறார் பார்!

''பெரும்புயல் எழும்பிவிட்டது! நமது உரிமைக் கோரிக்கை உதாசீனப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது! நாம் சந்தர்ப்பம் தந்தோம்—தேசீயக் கூடாரத்தினருக்கு! அவர்கள் முகத்திலும் கருப்புத் தடவி அனுப்பி விட்டது டெல்லி! ஆகவே நமது சமுதாய உரிமைக்காகப் பாடுபடவேண்டிய பொறுப்பும் நம் தலையில் விழுந்துவிட்டது.

சமூக நீதி சாயக்கூடாது—சாய்ந்தால் இனம் சாயும், அவர்தம் வாழ்வு சாயும் என்பதை நாட்டோர் உணர்ந்து நாட்கள் பலவாகிவிட்டன. அந்த நம்பிக்கை நாசமாகிவிட்டது என்பதைக் கண்டபிறகும் கைகட்டி, வாய்பொத்தி இருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் கண்களில் கனலைத்தான் காணப்போகிறோம். தீப்பொறி தெருவெல்லாம் சிதறத்தான் போகிறது. இனிப் போர் முரசு கொட்டத்தான் போகிறார்கள். அந்நாள் நெருங்குகிறது! நெருங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது—நெருங்கியேவிட்டது!''

இப்படிப் புயலாக மாறி எழுதுகிறார் நமது அண்ணன்; வகுப்புரிமையின் மீது கைவைக்கப்பட்டது கண்டு துடித்தும், அதற்கு அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவராதது கண்டு பதறியும்!

உடன்பிறப்பே! பெரியாரும் அண்ணாவும் பூண்ட போர்க்கோலம் கண்டும், தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களும் வகுப்புரிமைச் சட்டத்தால் பிற்படுத்தப்பட்டோரும் பிராமணரல்லாதாரும் பெற்று வந்த பலன் புதிய தீர்ப்புக்களால் பாழாகிவிட்டதை உணர்ந்தியதைப் புரிந்துகொண்டும் இறுதியாக பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து பண்டித நேரு பாராளுமன்றத்தில் பேசினர். அந்தப் பேச்சைக் கண்டித்து 'இந்து' ஏடு, தலையங்கம் தீட்டியது! 'இந்து' ஏட்டின் தலையங்கம் குறித்து அண்ணா அவர்கள் திராவிடநாட்டில் எழுதிய தலையங்கத்தில் சில குறிப்புக்களை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

''நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவில் சமநீதிக் கோரிக்கை இத்திருத்தத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்

படுமா என்ற ஐயம் நமது இதயத்தில் எழும்பிக் கொண்டேயிருந்தாலும் நேருவின் பேச்சு, புதுத் தெம்பைத் தரும் நிலையிலேயே இருக்கிறது. ஆனால் 'இந்து' ஏடு பாய்கிறது 'தனது' மக்களின் ஆதிபத்தியம் நீடிக்கும் வழி அடைக்கப்படுவது கண்டதும்; ஆத்திரக் கனலைக் கக்குகிறது. தங்களது ஏகபோகத் தலைவர் என்று போற்றித் துதித்த பண்டித நேரு மீது பழியையும் பரிகாசத்தையும் அள்ளி வீசுகிறது. 'இந்து' வின் பாதை, நாம் அறியாததல்ல! பெயருக்கேற்ற வாறே அதன் பித்தலாட்டமும் இருந்து வருவது, வீழ்ந்துபட்ட சமுதாயம் உணர்ந்ததுதான்.''

உடன்பிறப்பே! அண்ணன் எப்படி இந்து ஏட்டினை 1951-ஆம் ஆண்டிலேயே அடையாளம் காட்டியிருக்கிறார் பார்த்தாயா!

அன்று நாம் கோரிய சமூக நீதியில் ஓரளவு கடைக்கண் காட்டி ஆதரித்துப் பேசியமைக்காக பண்டித நேருவுக்கு 'இந்து'வின் பகிரங்கக் கண்டனம்! இன்று அந்த சமூக நீதியில் கைவைத்து; பொருளாதார ரீதியில்தான் பின்தங்கியோர் பிரச்சினையை அணுகுவேன் என்று பேசி பெரியார் அண்ணா கொள்கைக்கு விரோதமாக உத்திரவும் பிறப்பித்துள்ள எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு அதே 'இந்து' ஏட்டில் பாராட்டு! பாயிரம் பாடும் தலையங்கம்!

புரிகிறதா உடன் பிறப்பே; புதருக்குள் பதுங்கியிருக்கும் நாகம் எதுவென்று? பச்சைக் கொடிக்கும் பச்சைப் பாம்புக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல்தானே வீழ்ந்து பட்டது நமது இனம்!

இப்போதும் அந்த வேலையைத் தானே நடத்துகிறார்; முதலமைச்சர் இராமச்சந்திரன்!

ஏழைப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் கொண்டுவந்த உத்திரவு எனக்கூறி; பச்சைப் பாம்பைப் 'பச்சைக்கொடியெனக் காட்டி சமூக நீதியை சாய்த்திடப்பார்க்கிறார்!

உனக்கும், உன்னால் விளக்கம் பெற வேண்டியவர்களுக்கும் இன்னும் சில கருத்துக்களை நமது அண்ணாவின் ''திராவிட நாடு'' இதழில் இருந்தே தருகிறேன்.

கல்வி அடிப்படையிலும், சமூக அடிப்படையிலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற நிலையை ஏற்றுக் கொண்ட அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தின் துணை

கொண்டு பின்வரும் ஏற்பாட்டை மாநிலக் காங்கிரஸ் அரசு அறிவித்தது.

''மொத்தம் நூறு இடங்கள் என்றால் அதில் பதினைந்து இடங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் மலைசாதியினருக்கும் ஒதுக்கப்படும். கல்வி, சமுதாயத் துறைகளில் பின்னணியில் இருப்போர்க்கு இருபத்து ஐந்து இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்.

மீதி அறுபது இடங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை.''

இந்த அறிவிப்பையொட்டி உடனடியாக அண்ணு அவர்கள் 'திராவிடநாடு' இதழில் அரிய புள்ளி விவரங்களோடு எழுதிய கட்டுரை யொன்றின் ஒரு பகுதியை மட்டும் இதோ தருகிறேன்:

''புது ஏற்பாடு, தேனுக இல்லை—தித்திக்க!

பழைய வகுப்புவாரி உத்திரவை விட, பலமடங்கு பார்ப்பன சமுதாயத்துக்கு நன்மையும் திராவிட மக்களுக்குத் தீங்கும் தருவதாகவே தோன்றுகிறது.

சென்னை மாநிலத்தில் வாழும் மொத்த மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டு அதன்படி, இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், ஏமாற்றம் தான் பதிலாக வருகிறது.

பழைய உத்திரவு:—

பார்ப்பனர்	14
பார்ப்பனரல்லாதார்	43
பிற்போக்கு வகுப்பார்	14
ஆதித்திராவிடர்	14
முஸ்லிம்கள்	7
கிருஸ்துவர்	7

மொத்தம் இருப்பது 100 இடங்கள் என்றால் மேற்குறிப்பிட்ட விகிதாசார முறையில், அவரவர்க்கு இடமளிக்க வேண்டும் என்பதே பழைய உத்திரவாகும்.

இந்த முறையே நியாயம் நிரம்பியதல்ல வென்று பலர் குறைப்பட்டுவந்தனர். ஏனெனில் மக்கள் தொகைக் கேற்றபடி, விகிதாசாரம், இந்த ஏற்பாட்டால் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை.

மக்கள் தொகை நூற்றுக்கு எத்தனை என்பதைக் காட்டி கீழே தரப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரத்தை நோக்குங்கள்:—

பார்ப்பனர்	2.7
பார்ப்பனரல்லாதாரும் பிற்படுத்தப் பட்டோரும்	67.7
ஆதிதிராவிடர்	16.3
முஸ்லிம்கள்	7.8
கிருத்தவர்கள்	3.7

மக்கள் தொகையின் சதவிகிதக் கணக்கு இது.

முதலிலே தரப்பட்டிருக்கும் ''பழைய உத்திரவு''மூலம் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் தரப்பட்ட விகிதாச்சாரத்தையும், இதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்—உண்மை விளங்கும்.

நூற்றுக்கு 3பேர்கூட இல்லாத பார்ப்பனருக்கு 14 இடங்கள்.

நூற்றுக்கு 70 பேராக உள்ள திராவிட மக்களுக்கு – 57 இடங்கள்.

நூற்றுக்கு 17 பேரான தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 14 இடங்கள்.

பழைய உத்திரவு இது. பலரைப் பதறச் செய்தது, இது. ஆனாலும் இதை ஆட்சேபித்து கச்சை கட்டினர் பார்ப்பன மாந்தர். கடைசியில் தங்கள் தந்திரங்கள் மூலம் இந்த ஏற்பாட்டை சவக்குழியிலும் தள்ளினர்—சட்டத்தின் மூலம்.

இப்போது புதுத்திட்டம், பிறந்திருக்கிறது பொங்கும் கடல்போல திராவிட சமுதாயம் தன் இன எழுச்சியைக் காட்டிக் கொண்டபிறகு.

ஆனல் புதுத்திட்டம்—பொன்னுக இல்லை; முலாம் பூசப்பட்டதாகக் காட்சி தருகிறது.

இதன்மூலம் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 100-க்கு 15 இடங்கள் கிடைக்கும் வசதி உண்டாகி இருக்கிறது.

பழைய உத்திரவின்படி 14 இடங்கள் தான்; ஆனல் புது உத்திரவு 1 இடம் அதிக

மாகத் தருகிறது. எனினும் அவர்களின் மொத்த தொகைக்கேற்ற அளவு, விகிதாசாரம் இல்லை யென்றாலும் இந்த அளவாவது கிடைத்ததே என்பதால் சிறிது தெம்பு வருகிறது, நமக்கு.

கனி பறிக்கச் சென்றவனைக் கழுகு கொத்திட அதனால் கீழே விழுந்தும் அடிபடாமல் தப்பினான் என்றால், கனி கிடைக்கவில்லையே என்ற வருத்தம் எழும்பவா, செய்யும்?

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அடுத்தபடியாக, பின்னணி வகுப்பாருக்கென நூற்றுக்கு 25 இடங்கள், ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன, புதுத் திட்டம் மூலம்.

இந்த மாற்றமும் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமாகத்தான் தோன்றும்.

ஏனெனில் பழைய கம்யூனல் ஜி. ஓ.படி, பின்னணி வகுப்பாருக்கென நூற்றுக்கு 14 இடங்கள்தான் தரப்பட்டிருந்தது.

முன்பு 14; இப்போது 25; இது அதிகமாகக் காட்சி தந்தாலும் ஒன்றை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

பின்னணி வகுப்பு எவையெவை என்று, இந்தப் புதுத்திட்டத்தில் சர்க்கார் வரையறுத்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால் முன்பு வரையறுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதை வைத்தே, எவையெவை பின்னணி வகுப்பினர் என்று சர்க்கார் தெரிந்து எடுத்துக்கொள்ளும்.

அப்படிப் பார்த்தால் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள பின்னணி வகுப்புகளில் (Backward Class) பட்டியல் 156 வரை செல்கிறது.

156 பிரிவுகள்! ஆனால், அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் இடம் 25.

பழைய உத்திரவுமூலம் 156 பிரிவுகள் நிரம்பிய பின்னணி வகுப்பாருக்கு நூற்றுக்கு 14 இடங்களே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

இதைப்பற்றி பலமுறை, சென்னை சட்டசபையில், தேசிய உறுப்பினர்களாலேயே கேள்விகளும், கண்டனமும் எழும்பியதுண்டு.

இருந்தும், குறைந்த அளவிலேயே, பின்னணி வகுப்புக்கும் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன

அதுமட்டுமல்ல, சர்க்காரின் புது உத்திரவு மூலம் பின்னணி வகுப்பு என்கிற ஜாபிதாவில் லப்பை, மாப்பளா, தூகுகுலா போன்ற முஸ்லிம்களும், கிருத்தவர்களாக மதம் மாறிய ஆதித் திராவிடர்களும், மலைசாதியினரும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும், அதிகமாக்கி உத்திரவிட்டிருப்பது 25 இடங்கள்தான்.

பிற்பட்ட மக்களின் தொகையையும், இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களையும் ஒப்பிட்டால் மகிழ்ச்சி அரும்பாது. ஏனெனில் அதிகத் தொகையும், பிரிவுகளும் நிரம்பியோருக்கு நூற்றுக்கு 25 இடங்கள் என்று ஒதுக்குவது—ஓடையில் பெருங்காயம் கரைப்பதுபோலத்தான் ஆகும்.

புதுத்திட்டம், பார்ப்பனர்களுக்கு பரந்த ஒரு சந்தர்ப்பச் சோலையைத் தந்திருக்கிறது.

மீதம் 60 இடங்கள் என்று சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருப்பதுதான், அந்தச் சோலை.

பழைய உத்திரவின்படி, பின்னணி வகுப்பினருக்கு நூற்றுக்கு 14 இடங்கள் என்பது தவிர, பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கென 43 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

இப்போதோ, அந்த இடங்கள் பறிமுதலாகி விட்டன.

புது உத்திரவில் நமது நெஞ்சைக் கலக்கும் கட்டம் இதுதான்.

இந்த 43 இடங்களையும், இப்போது பார்ப்பனர் தமது 'தகுதி' 'திறமை' கொண்டு வேட்டையாடும்படி விட்டுவிட்டனர் சர்க்கார்.

பழைய உத்திரவுபோல, இனி பார்ப்பனரல்லாதோருக்கு, சலுகை கிடைக்க இனி வழியில்லை.

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் பின்னணி வகுப்பினருக்குமாக மொத்தம் 40 போக மீதமாகும் 60 இடங்களில் பார்ப்பனருடன் போட்டி

யிட்டே; பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்கள் இடம் பெறவேண்டும்.

இனி, பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்களுக்கென சலுகை பெற எவ்வித வசதியுமில்லை.

இந்த 60 இடங்களிலும், தகுதி திறமையை வைத்து பார்ப்பனர், பின்னணி வகுப்பினர், பார்ப்பனரல்லாதார், தாழ்த்தப்பட்டோர், முஸ்லிம், கிறிஸ்துவர், ஆகியோரெல்லாம் வேட்டையாடலாம்.

இந்த வேட்டையில் எவர் கெலிப்பர் என்பது தெரியாத விஷயமல்ல.

தகுதி, திறமை பேசிய கும்பலுக்கு தலை வணங்கிவிட்டது, புதுத்திட்டம்.

தகுதியையும் திறமையையும் எடை போட, மாணவர்களுடைய மார்க்குகள், சரியான எடைப் பொருள் அல்ல.

இருந்தும் அதில் ஏனோ விட்டுக்கொடுத்திருக்கின்றனர், சென்னை சர்க்கார்.

ஆனல், இதற்கு சமாதானம் கூறுவது போல, 60 இடங்களுக்கும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க கமிட்டிகள் வேலை செய்யும்; அவை நேரில் பார்த்தே மாணவர்களைச் சேர்க்குமென சர்க்காரின் தகவல் கூறுகிறது.

பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் பொறுப்பிலே இக்கமிட்டி இருக்குமென்றலும், பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தோரே எப்போதும் துணைவேந்தர்களாயிருப்பர் என்பது என்ன நிச்சயம்!

இன்றுள்ளோர் மாறி, அந்த இடத்தில் 'அவர்கள்' வந்தால், நாம் பேசும் பரந்த மனேபாவம், அங்கே காணவா முடியும்? தற்போதைய ரயில்வே இலாகாவைப் பார்த்தாலே விளங்குகிறதே!

எனவே இந்த ஏற்பாடு மூலம் நிரந்தர பலன்; பார்ப்பனரல்லாத பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்படும் வழியில்லை.

சிலர் கூறலாம், "பார்ப்பனப் பையன்கள் மட்டுமா கெட்டிக்காரர்கள். நமது பையன்

களும் கெட்டிக்காரர்கள்தான். வேண்டு மானல் போட்டிபோடட்டும், இருவரும். எப் போது பார்த்தாலும் படிப்பு வரும் இனம் பார்ப் பனருடையதே, என்று சொல்வதால் என்ன பிர யோஜனம்? ஏனிந்த தாழ்வு மனப்பான்மை?'' என்பதாக.

இந்த விளக்கம், நமது வீம்பைத்தான் காட்டுமேயொழிய, உண்மையைக் காட்டாது.

ஏனெனில், நூற்றுக்கு மூவரான பார்ப்ப னர், இதுவரை 14 இடங்களைப் பெற்று, போக போக்கியங்களிலே மூழ்கித் திளைப்பவர்கள். அதோடு, அவர்களது வாழ்க்கை முறையும், சிறுவர்கள் படிப்பதற்குள்ள வசதிகளும் எவரும் அறியாததல்ல. ஏழைப் பார்ப்பனராயிருந்தா லும் அவர்வீட்டுப்பெண், எடுத்துக்காட்டுமள வாவது படிக்காததாயிருக்காது. ஆனல் பார்ப்பன ரல்லாத குடும்பங்கள் அப்படியல்ல.

இது சமுதாயத்திலே அமைந்துபோன கோணல்.

எப்படி இந்தக் கோணல் அமைந்தது?

இந்தக் கேள்வி, பல விஷயங்களைக் கிளறச் செய்யும்; எனவே, இங்கு விளக்கம் தேவை யில்லை.

ஆனல் ஒன்றுமட்டும் உண்மை.

சமுதாய விருட்சத்தின் மீது படர்ந்த கொடிகள் உச்சிக்கிளைக்குப் போய்விட்டன தாவித் தாவி. இந்நிலையில் வேரும், மரமும் என்ன செய்யமுடியும், கொடி சென்றிருக்கும் இடம்வரை உயர?

ஆகவே சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டுவிட்ட இந்த 'பரம்பரை மாசு' போக, வீம்பு பயன் தராது.

தகுதி திறமை பேசி, ஏர்பிடிப்போன் மகனையும், வேதமோதியின் குழந்தையையும் மோதவிடுகிறது சர்க்கார்.

கவலை நிரம்பிய குலத்திலே வந்தவன், 'கல் வியே கருந்தனம்' என உருப்போடும் கூட்டத் தோடு மோதி வெற்றிபெறுவது இலேசான தல்ல!

மேல்தளத்தில் நிற்கிறது பார்ப்பன சமுதாயம். கீழேகிடக்கிறது பார்ப்பனரல்லாத இனம்.

எப்படி, போட்டியில் வெற்றி காண முடியும்?

இதைக் காணும்போதுதான், புதுத் திட்டம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பூரிப்பைத் தரவில்லையே என்ற துக்கம் வருகிறது.''

உடன்பிறப்பே, அண்ணா தந்துள்ள புள்ளிவிவரக் கட்டுரையில் கண்டுள்ள அசைக்க முடியாத வாதங்களை சிந்தித்துபார்! மற்றவர்களையும் சிந்திக்கவை! அதுவே எனக்கும் உனக்கும் சமூகநீதியில் ஆர்வம் கொண்டோருக்கும் இனி வேலையாக இருக்க வேண்டும்; நம்மவரை வீழ்த்துவதற்கு வந்துள்ள புதிய உத்திரவு புதைகுழிக்குப் போகும் வரையில்!

எதிர்பார்த்த அளவு பூரிப்பைத்தரவில்லையென்றாலும்; பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கைதூக்கிவிட வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்ற ஆறுதலைப் பெற்றது திராவிடர் இயக்கம். பொறுப்புக்கு வருகிறவர்களைப் பொறுத்து அந்த முன்னேற்றம் அமையும் என்றும் நம்பியது.

அவ்வாறே பெருந்தலைவர் காமராசர் பொறுப்பேற்றிருந்த போதும், பெரியவர் பக்தவத்சலனார் பொறுப்பேற்றிருந்த போதும், அறிஞர் அண்ணா பொறுப்பேற்றிருந்த போதும், நான் பொறுப்பேற்றிருந்த போதும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ''எல்லாருடைய போட்டிக்கும்'' என்ற Open Competition லும் பெருமளவு இடங்களைப் பெற முடிந்தது!

பெரியார் அண்ணா வழியை மறவாத நான்; பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 25 சதவீதம் என்றிருந்ததை 31 சதவீதமாகவும், தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு 15-லிருந்து 16 சத வீதம் என்றிருந்ததை 18 சத வீதமாகவும் உயர்த்தினேன்.

பொதுத் தொகுப்பு (General Pool) எனப்படும் Open Competition ல் எல்லோருக்கும் போட்டியிடக்கூடிய எஞ்சிய 51 சதவீதத்தில் தகுதி, திறமை, மார்க்குகள் அடிப்படை என்ற பெயரால் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களோ, அல்லது அவர்களிலேயே வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தேர்வில் போட்டியிடுகிறவர்களோ சிறிதும் பாதிக்கப் படாமல் அந்த 51 சத

விதத்திலும் கணிசமான இடங்கள் கிடைக்க வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் இன்று பொறுப்புக்கு வந்திருக்கும் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களோ; பொருளாதார அடிப்படை—தகுதி, திறமை, மார்க், என்ற 'இந்து'வின் தத்துவங்களுக்குத் தத்துப் பிள்ளையாகிப் புதிய உத்திரவைப் போட்டு விட்டார்!

ஒன்பதாயிர ரூபாய்க்குமேல் ஆண்டுவருமானம் உடையவர்கள் முன்னேறிய சமுதாயத்தினராகக் கருதப்படுவார்களாம்!

இந்தப் பொருளாதார அடிப்படை உத்திரவு அடுத்த கட்டமாகத்தாழ்த்தப்பட்டோரையும் தாக்கக் கூடும்! அதிலேயும் ஒன்பதாயிரத்துக்குமேல் வருமானமுள்ளவர்கள் உண்டு என்று இந்த ஆட்சியினர் வாதிக்க முன்வருவர்!

ஒன்பதாயிர ரூபாய் வருமானத்திற்கு மேற்பட்டோர் முன்னேறிய சமுதாயமாகக் கருதப்பட்டு, அவர்கள் ஏற்கனவே முன்னேறியுள்ள சமுதாய மாணவர்களுடன் தகுதி, திறமை அடிப்படையில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற முடியுமா?

முடியாது! முடியாது! முடியவே முடியாது!

இதைத்தான் பெரியாரும் அண்ணாவும் அழுத்தம் திருத்தமாக ஆதாரங்களுடன் கூறியுள்ளார்கள்.

பத்தாம் பசலிகளாகவோ, ஆதிக்கமனப்பான்மை கொண்டவர்களாகவோஇல்லாத பார்ப்பனநண்பர்கள் பலரே கூட இன்று எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் போட்டுள்ள உத்திரவினால் ஏற்படக் கூடிய பாதகங்களை உணர்ந்து அதனை வெளிப்படையாகவே கூறுகின்றனர்.

சமூகநீதி எது என்பதையும் இந்த மண்ணின் நிலையையும் அதற்கேற்பவே வகுப்புரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட உயர்சாதி இளைஞர்கள் உணர்ந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

இந்த உண்மைகளை மறைத்து விட்டு, "ஏழைக்காகப் போடப்பட்ட உத்திரவு'' என்ற திரைமறைவில் திராவிடர் இயக்கக் கொள்கைக்குக் குழி தோண்டப் பட்டுவிட்டது!

இப்போதுதான் நமது மக்களுக்கு எச்சரிக்கை தேவை! எழுச்சி தேவை! விளைய இருக்கும் ஆபத்து நாளை விடிந்தால் போய்விடக் கூடிய ஆபத்தல்ல! அதன் தீமை இன்றைக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்! எதிர்காலத்தில் நமது இனமே சந்தியில் நிற்கும்!

தொழுநோய் கூடப் பளபளப்பாகத் தான் ஆரம்பமாகும்! அதனைப் புதிய பொலிவு என எண்ணிக் கொண்டால் உடல் முழுவதும் பொத்து வடியும்!

ஏழைக்கான திட்டம் என்பது தொழுநோய் தொடக்கத்தைக் காட்டி ''ஆகா! என்னே பளபளப்பு!'' என்று கூறுவதைப் போன்றது!

எதிர்காலம் இருண்டகாலமாக ஆகிவிடாமல் இருக்க; இன்றே எச்சரிக்கை தேவை! எழுச்சிதேவை! பொருளாதார அடிப்படை என்பது மாணவர்கள் சம்பளச் சலுகை—இலவசக் கல்வி இவற்றுக்கு வேண்டுமானால் பொருந்துமே தவிர; அதிலே ஏழைகள் பயனடைய திட்டங்கள் வகுக்கலாமே தவிர; இடங்களை வழங்குவதில் இன்று பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ள உத்திரவு சமூக நீதியாகாது! சமூகப் படுகுழியாகும்! எனவே தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன்; எச்சரிக்கை தேவை! எழுச்சி தேவை!

கலைஞர் கடிதம்

முரசொலி 14—7—79

எதிர்கால நிலை என்ன?

— பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கியிருப்பதே போதாது என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் 25 சதவிகிதமாக இருந்ததை 31 சதவிகிதமாக உயர்த்தினேன் நான். 16 சதவிகிதமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்ததை 18 சதவிகிதமாக உயர்த்தினேன்.

31 சதவிகிதமும் 18 சதவிகிதமும் மொத்தம் 49 சதவிகிதம். அதற்கு மேல் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக உயர்த்தவோ—தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக உயர்த்தவோ அரசியல் சட்டம் இடம் தரவில்லை. அது இடந்தந்திருக்குமேயானல் இன்னும் பத்து சதவிகிதத்தை என்னால் உயர்த்தி இருக்க முடியும்.

அதை உயர்த்த கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் தேவராஜ் அர்சு ஒரு புது வழியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

அந்தப் புது வழி என்ன?

தேவராஜ் அர்சுக்கும் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனுக்கும் எவ்வளவோ நட்பு உண்டு. இந்த வழியை அவரிடம் கேட்டு அறிந்திருக்கக்கூடாதா?

உங்கள் மாநிலத்தில் ஏதோ சட்டம் கொண்டு வந்தீர்களாமே — வகுப்புரிமையைப் பொறுத்து — பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக அதுகூட கோர்ட்டுக்குப் போயிற்றாமே. அதனுடைய விவரங்களென்ன என்று தெரிந்து கொள்கின்ற வாய்ப்பை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். தேவராஜ் அர்சு அவர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடாதா?

தேவராஜ் அர்சு என்ன செய்திருக்கிறார் தெரியுமா?

இதோ என் கையில் கர்நாடக மாநில செஜட் இருக்கிறது. இது கர்நாடக மாநில அரசு பிறப்பித்த அரசு ஆணை.

அந்த உத்தரவின்படி நூறு இடங்களில்—

(Backward Community) க்கு நூற்றுக்கு 20 சதவிகித

(Backward Caste) 10 சதவிகிதம்

(Backward Tribes) 5 சதவிகிதம்

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 18 சதவீதம்

அதோடு நிறுத்தாமல் மீதமிருக்கின்ற பொதுத் தொகுப்பில் அந்த சதவிகிதத்தை பிற்படுத்தப்பட்டோர்க்கு என்று ஒதுக்கினால் அரசியல் சட்டம் இடம் தராது என்று தேவராஜ் அர்சு சாமர்த்தியமாக அதிலே ஒரு 5 சதவிகிதம் 4800 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குவோராக உள்ளவர்களுக்கு 5 சதவீதம் என்று ஒதுக்கினார்.

உடனே சில பேர் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். கோர்ட் தீர்ப்பளித்தது — 5 சதவிகிதம் போதாது. அதை 15 சதவிகிதமாக ஆக்குங்கள் என்று தீர்ப்பளித்தது. தேவராஜ் அர்சு அதை 15 ஆக உயர்த்தினார்.

ஆக மொத்தம் பின்தங்கிய மக்களுக்கு 20 சதவிகிதம்.

மிகப் பின்தங்கிய மக்களுக்கு 10 சதவிகிதம்.

பின்தங்கிய பழங்குடி மக்களுக்கு 5 சதவிகிதம்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவிகிதம்.

பொருளாதார அடிப்படையில் 4800 ரூபாய் வருமானத்திற்கு குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு தனித் தொகுப்பு என்ற பட்டியலில் 15 சதவிகிதம். ஆக மொத்தம் 68 சதவிகிதத்தை அந்தப் பகுதியில் எடுத்துக்கொண்டு மீதம் 32 சதவிகிதத்தைத்தான் எல்லோரும் போட்டியிடக்கூடிய விகிதாசாரமாக தேவராஜ் அர்சு ஒதுக்கியிருக்கிறார்.

அதைத்தான் தி. மு. கழகப் பொதுக்குழு தீர்மானமாக வாயிலாக நண்பர் எம். ஜி. ஆருக்குச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறது. 31—ல் கை வைக்காதீர்! 51 மிச்சம் இருக்கிறதே, அதிலே கை வைத்திடுக!

அந்த 51 சதவிகிதத்தில் செட்டியார், முதலியார், ஐயங்கார், ஐயர், சர்மா, சாஸ்திரி இப்படிப்பட்ட உயர்சாதிக்காரர்கள் மாத்திரமல்ல; பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்களில் யார் ஏழையாக இருந்தாலும், அந்த ஏழை ஒரு வன்னியர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தாலும், ஒரு முக்குலத்தோர் வீட்டுப்பிள்ளையாக இருந்தாலும், நாடார் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தாலும், ஒரு ஐயர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கென்று பத்தோ பதினைந்தோ என்ற சதவிகிதத்தை அந்த 51 சதவிகிதத்தில் வைக்க வேண்டுமேயல்லாமல் இந்த 31-ல் கை வைக்காதே. ஏற்கனவே நொந்து போயிருப்பது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் என்றுதான் தி. மு. கழகப் பொதுக்குழுவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

பல சமுதாயப் பெரியவர்கள் கூட பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய நலனைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்தக் கருத்தைத்தான் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி. ஆருக்குத் தெரிவித்து கர்நாடக அரசையாவது பின்பற்றி பொருளாதார அடிப்படையை வகுத்திடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இல்லையேல் நாம் மீண்டும் 1916-ம் ஆண்டுக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு விழிப்படைந்திருக்கின்ற மக்களின் பிற்கால நிலையென்ன? எதிர்கால நிலையென்ன?

சேலம் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவில்

கலைஞர்

15—7—79

தி. மு. க. பொதுக்குழு தீர்மானம்

14-7-79 அன்று சென்னையில் கழகத் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற கழகப் பொதுக்குழு தீர்மானம்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பாதிக்கும் எம். ஜி. ஆர். அரசின் புதிய உத்திரவினைக் கண்டித்து, கழகப் பொதுச் செயலாளர் பேரா சிரியர் க. அன்பழகன் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்டு. தலைமைக் கழக விவசாய அணிச் செயலாளர் வெ. கிருட்டினமூர்த்தி அவர்களால் வழிமொழியப்பட்டு, ஒருமனதாக கழகப் பொதுக்குழுவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்.

வகுப்புரிமை, சமூக நீதி என்ற அடிப்படையில் கல்வித்துறை, வேலை வாய்ப்புத்துறைகளில் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று திராவிடர் இயக்கம் கொள்கை வகுத்து, அதன் விளைவாக மூதறிஞர் முத்தையா முதலியார் வகுத்த கம்யூனல் ஜி.ஓ.வை எதிர்த்து உயர்வகுப்பார் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று சட்டத்தின்மூலம் சமூகநீதி 1951ல் பறிக்கப்பட்டது.

தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் மற்றும் கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் பெருந்தலைவர்

காமராசர் போன்ற தலைவர்கள் பலரும் தெரிவித்த கண்டனங்கள், பின்தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எழுப்பிய உரிமைக்குரல், மாநில முழுதும் உருவான எழுச்சி—இவைகளுக்குப் பிறகு மத்திய அரசு அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து சமூக அடிப்படையிலும், கல்வி அடிப்படையிலும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்ற நிலையை ஏற்றுக்கொண்டது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 25 சதவீதமும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 15 சதவீதமும் கல்வித்துறையிலும் வேலை வாய்ப்புத்துறையிலும் இடங்களை ஒதுக்கியும், மீதமுள்ள 60 சதவீத இடங்களில் பொதுவாக எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் தேர்வுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளலாமென்றும் 1951-ல் மாநில அரசு ஒரு ஏற்பாட்டைக் கொண்டுவந்தது.

கம்யூனல் ஜி.ஓ. என்ற வகுப்புரிமைச் சட்டத்திலேயே மனநிறைவு கொள்ளாமல் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு மேலும் விகிதாசார உரிமை விரிவாக்கப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், கம்யூனல் ஜி. ஓ. என்ற அடித்தளத்திற்கே ஆபத்து ஏற்பட்டு அதிலிருந்து ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைத்தது என்ற ஆறுதலை மட்டுமே புதிய விகிதாசார முறையினால் பெற முடிந்தது.

60 சதவிகிதம் என்ற பொதுத் தொகுப்பான எல்லோரும் போட்டியிடக்கூடிய வாய்ப்பில் ஏற்கனவே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகக் கல்வித்துறையில் முன்னேற்றமடைந்துள்ள வகுப்பினர் மட்டுமே வெற்றி பெற்றிடக்கூடும் — பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அந்த அறுபது சதவீத வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பது இயலாத காரியம் என்பதை பெரியாரும் அண்ணாவும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் குறிப்பாக காமராசர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த அறுபது சதவிகித இடங்களில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் ஓரளவு வாய்ப்புகள் பெருகின. அண்ணா அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த வாய்ப்புகள் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் மேலும் பெருகிட வழிவகைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதுகண்ட உயர் வகுப்பார் அல்லது மேட்டுக்குடியினர் தகுதி, திறமை, மதிப்பெண் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் குரல் எழுப்பினர். அந்தக் குரலுக்குச் செவிசாய்த்தால் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க

வேண்டிய மொத்த விகிதாசாரம் குறைந்துவிடுமென்று பெரியாரும் அண்ணாவும் உறுதியாகத் தெரிவித்தனர்.

அண்ணா மறைவுக்குப் பிறகு முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனி இலாகா, தனி அமைச்சர் என்ற நிலையை உருவாக்கி, நிதி ஒதுக்கீட்டில் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக அதுவரை இலட்சக் கணக்கில் மட்டுமே தொகை ஒதுக்கப்பட்டு வந்ததற்கு மாறாக; பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கோடிக்கணக்கில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி, 25 சதவீதம் என்ற இட ஒதுக்கீட்டை 31 சதவீதமென்றும் உயர்த்தினர். 16 சதவீதம் என்று தாழ்த்தப்பட்டோர்க்கு இருந்த இட ஒதுக்கீட்டை 18 சதவீதமென்வும் உயர்த்தினர்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இலவச வீட்டு வசதித் திட்டத்துக்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து தனி வாரியம் ஒன்றே அமைத்துத் தந்தார். இருசாரார்க்கும் 49 சதவீதத்திற்கு மேல் இட ஒதுக்கீடு செய்ய அரசியல் சட்டம் இடம் தரவில்லை. எனினும், மீதமுள்ள 51 சதவீதம் உள்ள பொது இடத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், அதிக இட வாய்ப்புக்களைப் பெற தி. மு. கழக ஆட்சியில் வழி வகைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

1977-ல் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுள்ள அ.தி.மு.க. அரசின் கொள்கையும், அதன் முதல்வர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் கொள்கையும் —திராவிடர் இயக்கத்தின் வகுப்புரிமைக் கொள்கையை மறைமுகமாக அழித்திடும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

சமூக நீதி, பொருளாதார அடிப்படையில்தான் வழங்கப்படவேண்டுமென்று எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நீண்ட நாட்களாகக் கூறிவரும் தத்துவத்தை முதல் கட்டமாகச் செயல்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்.

இந்தத் தத்துவம் தமிழகத்தில் உள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோரையும், அடுத்த கட்டமாக தாழ்த்தப்பட்டோரையும் பாதித்து அந்தச் சமுதாயங்களைப் படுபாதாளத்தில் தள்ளிவிடும் என்பது பெரியாரும் அண்ணாவும் அழுத்தந்திருத்தமாகப் புள்ளி விவரங்களுடன் வலியுறுத்தி வந்த கருத்தாகும்.

பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயங்களில் ஏழைகளுக்கு கல்வித்துறை வாய்ப்பு கிட்ட

வில்லையென்றாலோ, அதற்கான முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபடாமல் இருக்கிறார்கள் என்றாலோ — அதற்கேற்ற பொருளாதார வசதிகளையும் சலுகைகளையும் அந்த ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கி —அவர்களைக் கல்வித் துறையில் ஊக்கப்படுத்த அரசின் சார்பில் மேலும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முன்வருவதுதான் வரவேற்கத்தக்கதே யல்லாமல், தங்களுக்குரிய 31 சதவிகித இட ஒதுக் கீட்டுப் பாதுகாப்பைப் பெற்றுவந்த பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களில் திடீரென ஒரு பகுதியினரை பொருளாதார நிலையை வைத்து முன்னேறிய வகுப்பார் எனப் புதிய உத்திரவு மூலம் அறிவித்து, தகுதி, திறமை, மதிப்பெண் என்ற அளவுகோல்களால் அளந்து, அவர்களை ஏற்கனவே முன்னேறியுள்ள உயர்வகுப்பாருடன் தேர்வுப் போட்டி களில் மோதவிடுவது போராடிப் பெற்ற வகுப்புரி மைக்கே உலை வைக்கிற காரியமாகும்.

இந்த அரசின் புதிய உத்திரவை மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலப் பாதுகாப்பு குழு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கண்டித்தி ருப்பதையும், அந்தக் குழுவினர் மேற்கொண்டுள்ள பணியின் நோக்கத்திற்கே குந்தகம் விளைவிக்குமென எச் சரித்திருப்பதையும் அலட்சியப்படுத்திவிட இயலாது.

பொருளாதார அடிப்படையில் தாழ்ந்து கிடக் கின்ற ஏழை குடும்பத்து பிள்ளைகளுக்கு, அவர்கள் பிற் படுத்தப்பட்டவர்களானாலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களா னாலும், முன்னேறிய வகுப்பினரானாலும், அவர்களுக்கு பொது இட ஒதுக்கீடான 51 சதவிகிதத்தில் கர்நாடக அரசு செய்துள்ளதைப்போல குறிப்பிட்ட விகிதாசா ரத்தை ஒதுக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டு மென்று இப்பொதுக்குழு ஆலோசனை கூறுவதோடு;

அண்மையில் வகுப்புரிமையைப் பாதிக்கும் வகை யில் எம். ஜி. இராமச்சந்திரனின் அரசு அறிவித்துள்ள அபாயகரமான உத்திரவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தப் பொதுக்குழு வற்புறுத்துவ தோடு, அந்த உத்திரவைத் திரும்பப் பெறும்வரையில் மக்களுக்கு அந்த உத்திரவின் தீமைகள் பற்றித் தெளிவு படுத்த முதல் கட்டமாக நாடெங்கும் விளக்கக் கூட்டங் களை நடத்துவதென்றும் இப்பொதுக்குழு முடிவு செய் கிறது.

‘ஒன்றே குலம்’-என்ற நிலை ஏற்படும் வரை...

“நாட்டிலுள்ள சாதிப் பாகுபாடு அனைத்தும் ஒழிந்து மக்கள் அனைவரும் சமுதாயத் துறையில் (பொருளாதாரத் துறையில் அல்ல) ஒன்றே குலம் என்ற நிலை ஏற்படும் வரையில் இந்த வகுப்புவாரி முறை அதாவது - வகுப்புக்கு ஏற்ற நீதி வழங்கப் படவேண்டும் என்ற ஏற்பாடு இருந்தே தீரவேண்டும் — என்று வற்புறுத்துகிறோம்.”

-அறிஞர் அண்ணா (திராவிட நாடு)

வெளியீடு: தி. மு. க. தலைமை நிலையம்.
அச்சிட்டோர்: முரசொலி அச்சகம், சென்னை-34.